

mende Tid vil vise, at dette ikke er Tilfældet denne Gang. Forholdet er det, at den Flaadeplan, der nu foreslaas, kan sagtens tilfredsstille Marinen; thi selve Flaadeplanen er ganske uomtvisteligt, som det er tiltraadt af det konservative Folkeparti og Partiet Venstre, en Udvidelse af den bestaaende Flaade. Hvis man regner til Linien et Par Skibe, som nu efter Flaadeplanen er i Reserven, men som man fra militær Side ønsker skal regnes til Linien, faar vi efter den nuværende Ordning 23 000 Tons. Efter den nye Ordning foreslaas der 27 000 Tons i Linien; dernæst foreslaas der særlige Skibe, som i hvert Fald repræsenterer omkring 7 000 Tons, og saa i øvrigt en Reserve. Det bliver i alle Tilfælde i Forhold til den nuværende Flaadeordning en Udvidelse.

Men denne Flaade skal opretholdes med Hensyn til Nybygninger med en mindre Udgift. Til Opretholdelse af en Flaade af den nuværende Størrelse regner man, at der behøves $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr om Aaret. Her foreslaar man fra Venstres Side $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Kan det slaa til? Nej, siger Flaadens tilforordnede, det slaaer ikke til, i Løbet af en halv Snes Aar vil Flaaden gaa tilbage. Og den højtærede Forsvarsminister siger: Skibene bliver gamle efterhaanden paa den Maade. Det var jo det, han begrundede denne Beregning med. Ja, vil den højtærede Forsvarsminister nu ogsaa ud fra sit Synspunkt, det effektive Værn, tage Ansvar for en Flaade af Skibe, der er ældre end dem, vi gennemsnitlig hidtil har sejlet med her i Landet? (*Forsvarsministeren* [Klaus Berntsen]: De er bedre bygget end de tidligere). Ja, ja, for de Penge, der bliver til at bygge dem for her, er jeg ikke sikker paa, at de bliver bedre bygget end for de Penge, der var tidligere, for der bliver færre Penge dertil; og om der skulde være en saadan Fremgang i Dygtighed hos Arbejderne, det ved jeg ikke. Hvilken Gruppe af Arbejdere skulde det være, der skulde tilvejebringe denne større Dygtighed? Jeg tror, at man her vil komme til at staa overfor en endnu hurtigere forældet Flaade end tidligere, netop fordi man bestandig udvikler alle Ting paa dette Omraade mere, end man har kunnet gøre tidligere, i de store Flaader.

Til Vedligeholdelse og Udvidelse regner man efter den nuværende Ordning 5,7 Mill. Kr., efter den nye Ordning 4,1 Mill. Kr. Jeg føler mig overbevist om, at dette vil ikke kunne gennemføres, hvis man virkelig skal følge Flaadeplanen. Man kan jo ogsaa lade Flaadeplanen være et tomt Ord. Men da var det ikke meget betryggende for Rigsdagen at vedtage den; i

Virkeligheden vil man da gøre klogere i at indskrænke denne Plan.

For Hærens Vedkommende er det lidt vanskeligere med Beregningerne. Vi havde faaet en Beregning fra de militære tilforordnede, der var knyttet til de Konservatives Forslag, og vi blev enige om, at da dette var det nyeste, skulde alle Forslag i Militærkommissionen omregnes paa det Grundlag. Alligevel blev Resultatet, at da Betænkningen kom, var Venstres Forslag paa nogle Punkter regnet om paa konservativt Grundlag, paa andre Punkter, som Hærens Forplejning og Fourage til Hestene og Remontering, var det ikke regnet om efter det Grundlag. Vi prøvede paa fra Ministeriet at faa en Opgørelse af, hvorledes Finansloven vilde stille sig, beregnet paa Grundlag af de Enhedssatser, der var brugt til det konservative Forslag.

Vi fik en Beregning fra Ministeriet. Det var mig meget let at se, at den Beregning laa i hvert Tilfælde 3—4 Mill. Kr. over det Tal, man maatte komme til, hvis man virkelig regnede med det konservative Grundlag. Jeg gik da til den højtærede Forsvarsminister, og han var saavelvillig at sætte mig i Forbindelse med en af sine Embedsmænd, og gennem Forhandling med denne blev vi ganske klare over dette. Derefter bad vi om en ren matematisk Omregning fra Ministeriets Side. Ministeriet svarede ikke med at sende denne Beregning, men med at sende os en Opgørelse over, paa hvilken Punkter man mente, at den Omregning, der var fulgt af Militærkommissionens tilforordnede, var forkert. Derefter blev denne Beregning overgivet de tilforordnede. De stillede saa en anden Beregning op, hvori de forklarede, at deres Tal var rigtige, og at Krigsministerens Tal ikke var holdbare, og som en Begrundelse af Uoverensstemmelsen skrev saa Repræsentanten for de paa-gældende tilforordnede, Generalmajor Moltke følgende: „Undertegnede, Generalmajor Moltke, har bl. a. ogsaa af disse Grunde flere Gange henledet Ministeriets Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at der var en nøje Samvirken mellem de øverste militære Autoriteter og de tilforordnede, men Ministeriet har formentlig ikke kunnet tiltræde denne Anskuelse, og en Samvirken har derfor ikke fundet Sted med Ministeriet.“

Nu skulde man tro, at det havde været ret nærliggende, om de militære tilforordnede, der skulde regne Udgifterne ud til Venstre og de andre Partier i Militærkommissionen, havde været i Stand til at komme i For-